

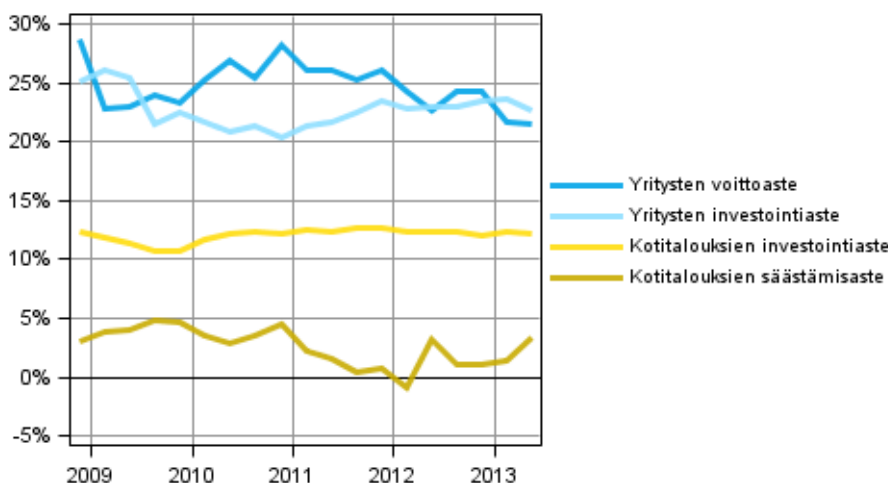
Sektoritilit neljännesvuosittain

2013, 2. vuosineljännes

Kotitalouksien säästämisaste kasvussa vuoden 2013 toisella vuosineljänneksellä

Kotitalouksien säästämisaste kasvoi kausitasoitettuna edellisestä vuosineljänneksestä. Säästämisaste kasvoi tulojen kasvaessa kulutusta enemmän. Säästämisaste on ollut enimmäkseen kasvusuunnassa runsaan vuoden ajan. Yritysten voittoaste ei muuttunut edelliseen vuosineljännekseen verrattuna ja yritysten investointiaste puolestaan laski. Kotitalouksien taloudellista hyvinvointia kuvaava oikaistu käytettävissä oleva tulo kasvoi yli vuoden tauon jälkeen hieman myös hintojen muutoksista puhdistettuna. Tiedot käyvät ilmi Tilastokeskuksen neljännesvuosittaisesta sektoritilinpäädöstä. Siitä julkaistaan nyt ensimmäisen kerran myös kausitasoitettuja sarjoja ja trendisarjoja.

Kotitalouksien ja yritysten keskeiset indikaattorit kausitasoitettuna

Vuoden 2013 toisella vuosineljänneksellä yritysten voittoaste, eli voittojen osuus arvonlisäyksestä, oli yhtä suuri kuin edellisellä vuosineljänneksellä, eli 21,6 prosenttia. Yritysten investointiaste, eli investointien osuus arvonlisäyksestä, laski edellisneljänneksen 23,7 prosentista 22,7 prosenttiin. Tunnusluvut on laskettu kausitasoitetuista aikasarjoista.

Kotitalouksien säästämisaste oli vuoden 2013 toisella vuosineljänneksellä 3,3 prosenttia. Edellisellä vuosineljänneksellä luku oli 1,4 prosenttia. Säästämisaste on säästön osuus käytettävissä olevasta tulosta. Kotitalouksien investointiaste oli toisella vuosineljänneksellä 12,1 prosenttia käytettävissä olevasta tulosta. Edellisellä vuosineljänneksellä vastaava luku oli 12,3 prosenttia. Suurin osa kotitalouksien investoinneista muodostuu asuntoinvestoinneista.

Kotitalouksien oikaistu käytettävissä oleva tulo kasvoi reaalisesti 1,3 prosenttia edellisvuoden vastaavasta neljänneksestä. Oikaistu tulo on OECD:n suosittama mittari kotitalouksien taloudellisen hyvinvoinnin arviointiin. Oikaistu käytettävissä oleva tulo saadaan lisäämällä kotitalouksien käytettävissä olevaan tuloon julkisen sektorin tuottamia yksilöllisiä palveluja, kuten koulutus-, terveys- ja sosiaalipalvelut.

Sektoritilit lasketaan ainoastaan käypähintaisina. Kotitalouksien oikaistulle käytettävissä olevalle tulolle on kuitenkin laskettu erilliseen liitetaulukon hintojen muutoksista puhdistettua kehitystä kuvaava volyyymi-indikaattori. Voitto-, säästämis- ja investointiasteet on laskettu nettomääräisistä luvuista. Kotitaloudet eivät sisällä kotitalouksia palvelevia voittoja tavoittelemattomia yhteisöjä.

Sisällys

1. Sektorikohtainen katsaus vuoden 2013 toisen neljänneksen tietoihin	4
1.1. Kotitalouksien oikaistu reaalitylo kasvoi vähän.....	4
1.2. Yrityssektorin voitot edellisen vuosineljänneksen tasolla	6
1.3. Julkisyhteisöjen rahoitusasema heikkeni edelleen.....	7
1.4. Ulkomaankauppa toisella vuosineljänneksellä ylijäämäinen	8
1.5. Käytetyt tiedot ja menetelmät.....	9

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Sektoritilin keskeisiä tunnuslukuja.....	10
Liitetaulukko 2. Sektoritilin keskeisiä tunnuslukuja (kausitasoitetuista aikasarjoista).....	10
Liitetaulukko 3. Kotitalouksien oikaistun käytettävissä olevan tulon volyymin kehitys.....	10

Kuviot

Kuvio 1. Kotitaloussektorin oikaistun käytettävissä olevan tulon komponentit.....	4
Kuvio 2. Kotitaloussektorin oikaistun käytettävissä olevan tulon volyymin kehitys.....	5
Kuvio 3. Kotitalouksien säästämisaste.....	5
Kuvio 4. Kotitalouksien investointiaste.....	6
Kuvio 5. Yrityssektorin voittoaste.....	6
Kuvio 6. Yrityssektorin investointiaste.....	7
Kuvio 7. Julkisyhteisöjen nettoluotonannon komponentit.....	7
Kuvio 8. Ulkomaankaupan tavaroiden ja palveluiden taseen komponentit (ulkomaat-sektorin näkökulmasta).....	8
Kuvio 9. Vaihtotaseen komponentit (ulkomaat-sektorin näkökulmasta).....	9

Liitekuviot

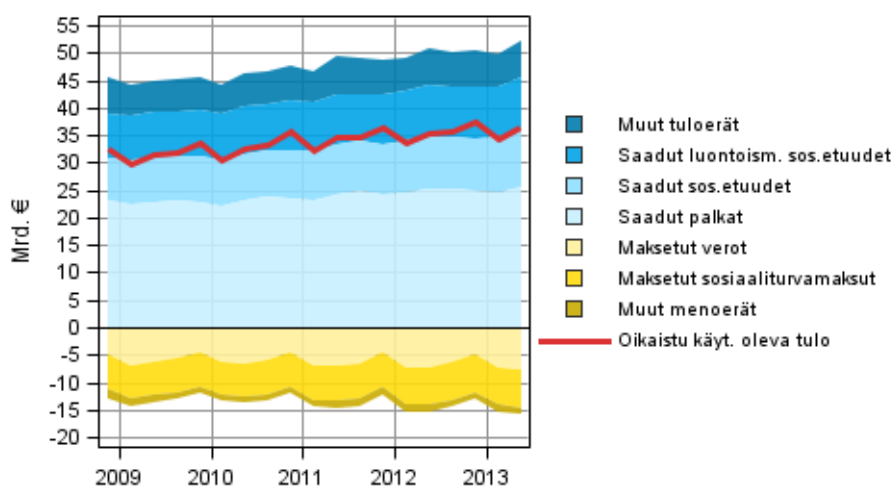
Liitekuvio 1. Rahoituslaitosten korkotuotot ja korkokulut.....	12
Tietojen tarkentuminen.....	13
Laatuseloste: Sektoritilit neljännesvuosittain.....	14

1. Sektorikohtainen katsaus vuoden 2013 toisen neljänneksen tietoihin

1.1. Kotitalouksien oikaistu reaali-tulo kasvoi vähän

Kotitalouksien käytettävissä oleva tulo kasvoi vuoden 2013 toisella vuosineljänneksellä noin 0,7 miljardia euroa, eli vajaat 3 prosenttia, edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä. Käytettävissä olevan tulon tärkeimmät komponentit ovat tulopuolella palkat, yrittäjä- ja omaisuustulot sekä saadut sosiaalietuudet. Menoeristä suurimpia ovat maksetut verot ja sosiaaliturvamaksut.

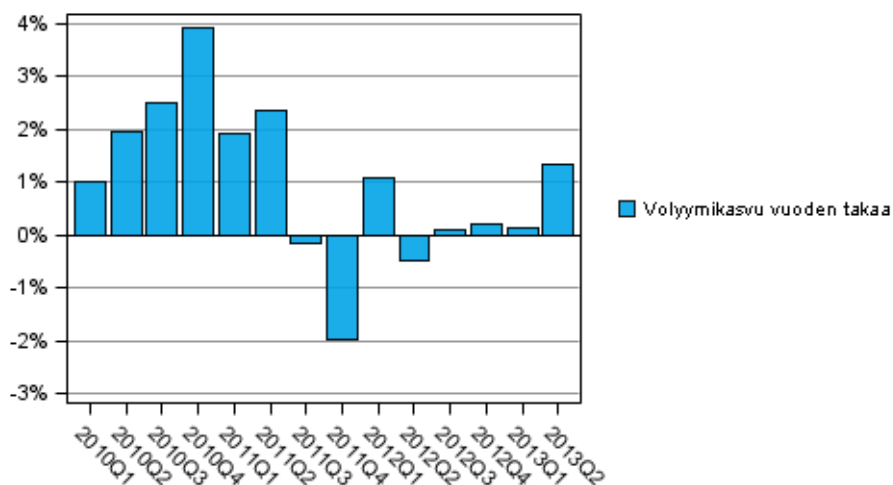
Kuvio 1. Kotitaloussektorin oikaistun käytettävissä olevan tulon komponentit

Vuodentakaisiin lukuihin verrattuna käytettävissä olevaa tuloa kasvattivat eniten palkkojen kasvu 0,4 miljardilla eurolla ja saatujen sosiaalietuuksien kasvu 0,6 miljardilla eurolla. Myös yrittäjätulot kasvoivat edellisen vuoden vastaavaan neljännekseen verrattuna. Menopuolella maksetut tuloverot kasvoivat 0,4 miljardia euroa, muissa menoerissä ei tapahtunut merkittäviä muutoksia. Sekä korkotulot että -menot pienenivät edelleen edellisen vuoden vastaavaan neljännekseen verrattuna.

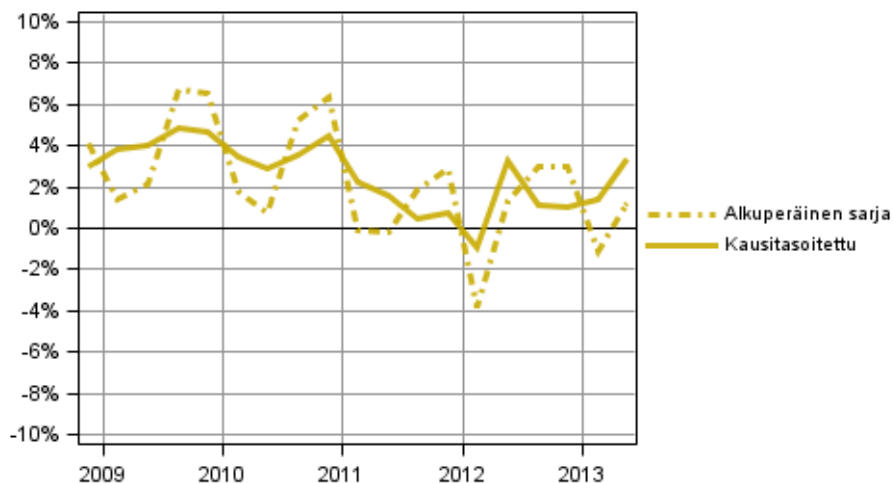
Kun kotitalouksien käytettävissä olevaan tuloon lisätään saadut luontoismuotoiset sosiaaliset tulonsiirrot, saadaan kotitalouksien oikaistu käytettävissä oleva tulo, joka on OECD:n suosittama taloudellisen hyvinvoinnin mittari. Luontoismuotoisilla sosiaalisilla tulonsiirroilla tarkoitetaan mm. koulutus-, terveys- ja sosiaalipalveluja, jotka julkisyhteisöt sekä kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt tuottavat. Oikaistun käytettävissä olevan tulon reaali-kasvu on viimeisen vuoden aikana ollut olematonta, mutta toisella neljänneksellä volyyymi taas kasvoi runsaan prosentin viime vuoden vastaavasta neljänneksestä. Oikaistun käytettävissä olevan tulon hintamuutoksista puhdistettua kehitystä kuvaava volyyymi-indikaattori löytyy tämän julkaisun liitetaulukosta 3.

Kuvio 2. Kotitaloussektorin oikaistun käytettävissä olevan tulon volyymin kehitys

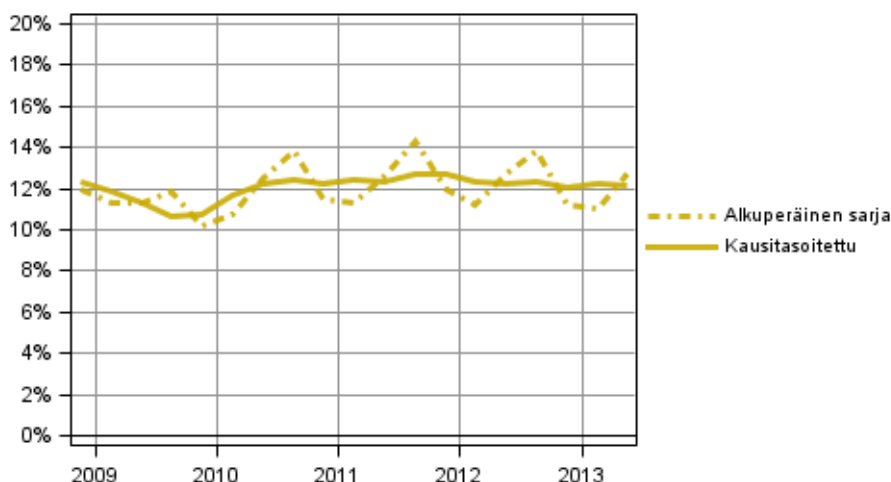

Kotitalouksien kausitasoitettu säästämisaste oli vuoden 2013 toisella vuosineljänneksellä 3,3 prosenttia. Edellisellä vuosineljänneksellä se oli 1,4 prosenttia. Säästämisaste on ollut enimmäkseen kasvusuunnassa runsaan vuoden ajan. Säästö saadaan vähentämällä käytettävissä olevasta tulosta kulutusmenot. Säästö on negatiivinen, mikäli kotitalouksien kulutusmenot ovat suuremmat kuin käytettävissä oleva tulo. Kotitalouksien investointiaste vuoden 2013 toisella neljänneksellä oli 12,1 prosenttia käytettävissä olevasta tulosta, aavistuksen matalampi kuin edellisellä vuosineljänneksellä. Suurin osa kotitalouksien investoinneista muodostuu asuntoinvestoinneista.

Kuvio 3. Kotitalouksien säästämisaste

Kuvio 4. Kotitalouksien investointiaste

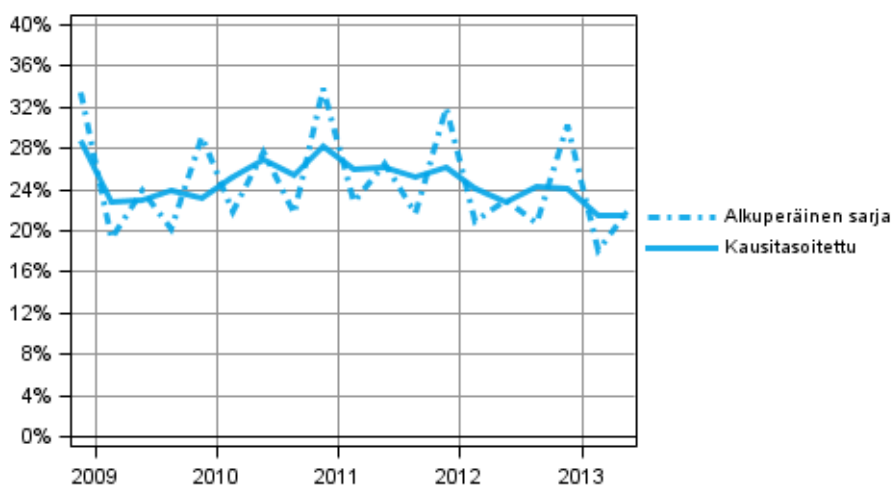
Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen maksamat palkat kasvoivat runsaat 2 prosenttia vuodentakaiseen neljännekseen verrattuna.

Tässä tilastossa kotitaloudet -sektori kattaa vain varsinaisen kotitaloussektorin S14. Sektori S15, kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt, lasketaan ja julkaistaan erikseen. Eurostatin julkaisussa kotitaloudet -sektori sisältää myös sektorin S15 tiedot. Toinen ero Eurostatin julkaisuun on kiinteän pääoman kulumisen huomioimisessa. Eurostat julkaisee investointi- ja säästämistäasteet bruttolukuina eli sisältäen kiinteän pääoman kulumisen. Tässä tilastossa käytetään nettotietoja eli kiinteän pääoman kulumisen huomioiminen pienentää säästämistä- ja investointiasteita.

1.2. Yrityssektorin voitot edellisen vuosineljänneksen tasolla

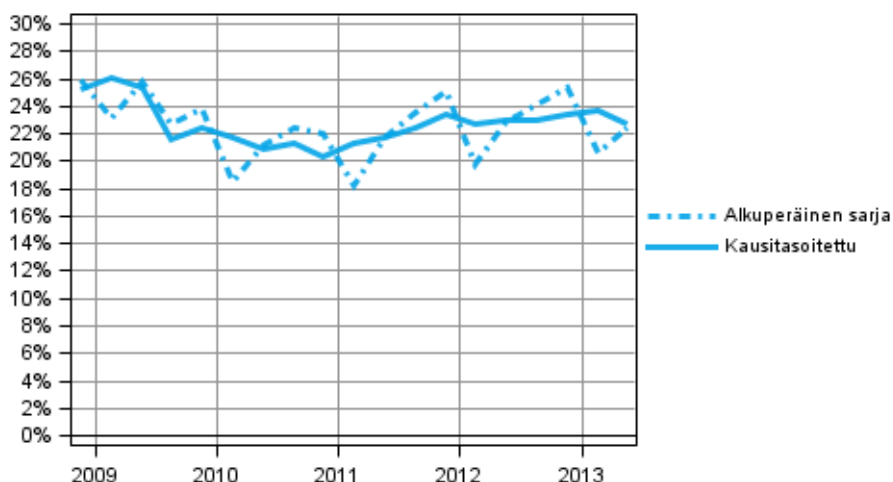
Vuoden 2013 toisella vuosineljänneksellä yritysten voittoaste, eli toimintaylijäämän osuus arvonlisäyksestä, oli kausitasoitettuna 21,6 prosenttia, sama kuin edellisellä vuosineljänneksellä. Voittoaste määräytyy paljolti arvonlisäyksen kehityksen mukaan. Maksetut palkansaajakorvaukset kehittyivät tasaisemmin, joten arvonlisäyksen heilahtelu näkyi voitoissa.

Kuvio 5. Yrityssektorin voittoaste

Yritysten investointiaste, eli kiinteään pääomaan tehtyjen investointien osuus arvonlisäyksestä, laski kausitasoitettuna edellisestä vuosineljänneksestä. Vuoden 2013 toisella neljänneksellä investointiaste oli 22,7 prosenttia, kun vastaava luku edellisellä vuosineljänneksellä oli 23,7 prosenttia.

Kuvio 6. Yrityssektorin investointiaste

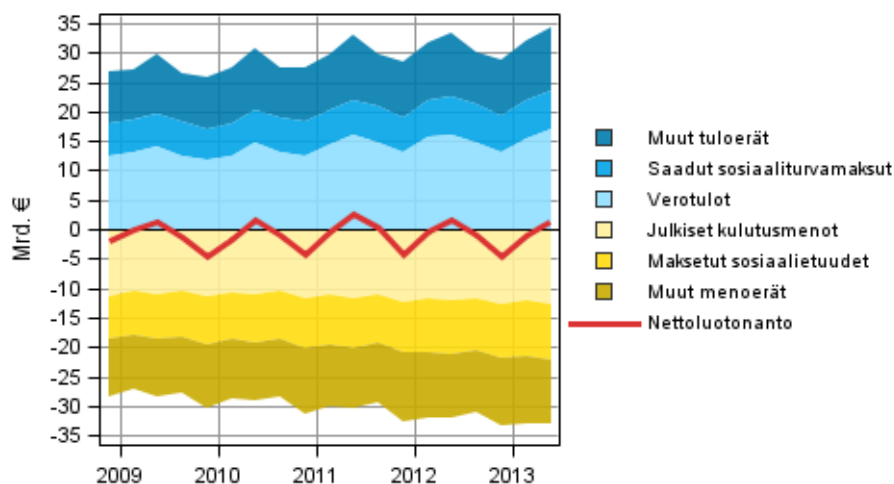

Matala yleinen korkotaso näkyy rahoitus- ja vakuutussektorilla. Sektorin bruttoarvonlisäys laski vuoden toisella neljänneksellä kuusi prosenttia verrattuna viime vuoden toiseen neljännekseen, koska välituotekäyttö kasvoi tuotosta nopeammin. Palkansaajakorvauksia maksettiin noin kaksi prosenttia vuoden takaista vähemmän. Voittoja kuvaava toimintaylijäämä näytti noin 18 prosentin laskua. Arvonlisäyksessä ja toimintaylijäämässä eivät näy oman arvopaperikaupan kautta syntyneet hallussapitovoitot ja -tappiot, vaan käsitteet kuvaavat tuloja, jotka muodostuvat rahoituspalvelujen tarjoamisesta yleisölle. Sektorin omaisuustulot olivat vuoden toisella neljänneksellä 14 prosenttia ja omaisuusmenot 5 prosenttia pienemmät kuin viime vuoden toisella neljänneksellä. Omaisuusmenojen tuloista poikkeava kehitys selittyy sillä, että osa maksetuista osingoista jaksottui neljännesten välillä viime vuodesta poikkeavasti.

1.3. Julkisyhteisöjen rahoitusasema heikkeni edelleen

Julkisyhteisöjen sulauttamattomat kokonaistulot olivat kuluvan vuoden toisella neljänneksellä 1,0 miljardia euroa suuremmat kuin vuosi sitten. Kokonaismenot taas kasvoivat 1,4 miljardilla eurolla. Julkisyhteisöt muodostuvat valtionhallinnosta, paikallishallinnosta sekä sosiaaliturvarahastoista. Sulauttamattomilla kokonaistuloilla ja -menoilla tarkoitetaan virtoja, joista ei ole eliminoitu alasektoreiden keskinäisiä eriä.

Kuvio 7. Julkisyhteisöjen nettoluotonannon komponentit

Kokonaistulojen ja -menojen erotuksena muodostuva julkisyhteisöjen ylijäämä (nettoluotonanto) pieni 0,4 miljardilla eurolla vuodentakaisesta. Rahoitusasemaa heikensivät erityisesti 0,6 miljardia euroa vuodentakaisista suuremmat maksetut sosiaalietuudet ja 0,3 miljardia euroa suuremmat maksetut tulonsiirrot.

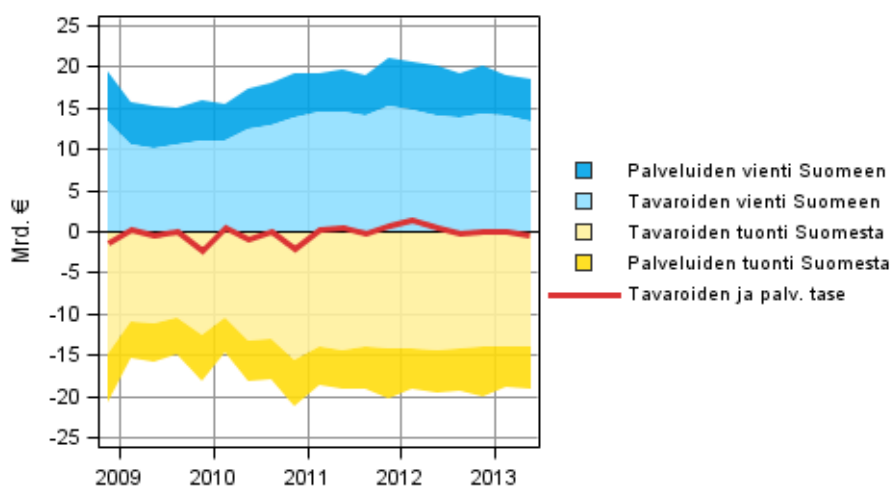
Tulopuolen suurimmista eristä verokertymä kasvoi 0,9 miljardilla eurolla, kun taas omaisuustulot supistuivat 0,2 miljardilla eurolla vuodentakaisesta.

Alasektoreista sosiaaliturvarahastojen rahoitusasema heikkeni, kun taas valtion ja paikallishallinnon rahoitusasema parani hieman. Julkisyhteisöjen neljännesvuosittaisista sektoritileistä julkaistaan tarkempaa tilastoa, jossa alasektorit on eritelty: <http://www.stat.fi/til/jtume/index.html>.

1.4. Ulkomaankauppa toisella vuosineljänneksellä ylijäämäinen

Ulkomaat-sektorin eristä olennaisimpia ovat tavaroiden ja palveluiden vienti ja tuonti. Käypähintainen vienti Suomesta ulkomaille oli 19,0 miljardia vuoden 2013 toisella neljänneksellä. Tavaroiden vienti väheni 3 prosenttia ja palveluiden vienti runsaan prosentin edellisvuoden vastaavasta neljänneksestä. Vienti väheni erityisesti elektronisten tuotteiden ja perusmetallien osalta ja lisääntyi metallituotteiden osalta.

Kuvio 8. Ulkomaankaupan tavaroiden ja palveluiden taseen komponentit (ulkomaat-sektorin näkökulmasta)

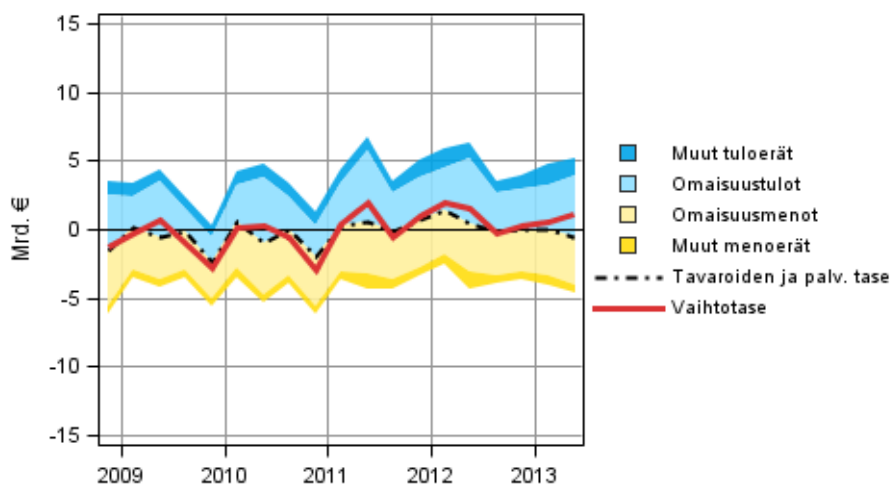

Huom: Ulkomaat-sektorin luvut voivat poiketa Suomen Pankin julkaisemista maksutaseluvuista johtuen erilaisista laskenta-aikatauluista. Tämä pätee erityisesti tuoreimpiin vuosineljänneksiin.

Käypähintainen tuonti Suomeen oli 18,5 miljardia vuoden 2013 toisella neljänneksellä. Vuoden takaa tavaroiden tuonti väheni 6 prosenttia ja palveluiden tuonti väheni 10 prosenttia. Tuonti väheni eniten elektronisten tuotteiden ja metallimalmien osalta. Eniten tuonti lisääntyi moottoriajoneuvojen osalta.

Tavaroiden ja palveluiden tase oli näin ollen 0,5 miljardia euroa ylijäämäinen vuoden 2013 toisella neljänneksellä. Vuosi sitten tase oli 0,4 miljardia euroa alijäämäinen. Myös vaihtotaseen alijäämä pieneni, mutta vain 0,5 miljardilla eurolla, koska tavaroiden ja palveluiden taseen kasvua kompensoivat muut erät, erityisesti pienemmät ulkomailta Suomeen maksetut tulonsiirrot.

Kuvio 9. Vaihtotaseen komponentit (ulkomaat-sektorin näkökulmasta)

Huom: Ulkomaat-sektorin luvut voivat poiketa Suomen Pankin julkaisemista maksutaseluvuista johtuen erilaisista laskenta-aikatauluista. Tämä pätee erityisesti tuoreimpiin vuosineljänneksiin.

1.5. Käytetyt tiedot ja menetelmät

Neljännesvuositiedot tarkentuvat lähdeaineistojen päivittyessä. Voimakkaimpia revisiot ovat viimeisten 2–3 vuoden osalta, koska vuositilinpidoon tiedot ovat tuolloin vielä ennakkollisia. Neljänneksittäin tarkasteltuna suurempia revisioita syntyy toisen vuosineljänneksen julkaisussa syys–lokakuun vaihteessa, jolloin voidaan ensimmäisen kerran käyttää vuositilinpidoon tuoreimpia heinäkuun tietoja. Julkaisun tiedot perustuvat 20.9.2013 mennessä käytettävissä olleisiin lähdeaineistoihin. Vuosien 1999–2012 tiedot vastaavat kansantalouden tilinpidoon vuosittaisia sektoritilejä, joskin vuoden 2012 osalta lähdeaineistojen päivittyminen aiheuttaa eroja vuositilinpidoon edelliseen julkaisuun.

Sektoritilien neljännesvuosijulkaisussa säästämisaste, voittoaste ja investointiaste ovat nettomääräisiä, eli kiinteän pääoman kuluminen on poistettu luvuista. Tunnusluvut on tässä tilastossa laskettu seuraavasti:

$$\text{Kotitalouksien säästämisaste} = B8N / (B6N + D8R)$$

$$\text{Kotitalouksien investointiaste} = P51K / (B6N + D8R)$$

$$\text{Yritysten voittoaste} = B2N / B1NPH$$

$$\text{Yritysten investointiaste} = P51K / B1NPH$$

Kotitalouksien oikaistun käytettävissä olevan tulon hintamuutoksista puhdistettua kehitystä mittaava volyyymi-indikaattori ja sen muutosprosentit löytyvät tämän julkaisun liitetäulukosta 3. Tämä volyyymi-indikaattori on laskettu käyttämällä Neljännesvuositilinpito-tilaston hintatietoja, joilla oikaistun käytettävissä olevan tulon komponentit on deflatoitu. Kotitalouksien käytettävissä oleva tulo on deflatoitu kotitalouksien kulutusmenojen implisiittisellä hintaindeksillä. Kotitalouksia palvelevien voitto tavoittelemattomien yhteisöjen kulutukselle löytyy myös hintatieto. Menetelmällisenä puutteena julkisyhteisöjen yksilölliset kulutusmenot joudutaan deflatoimaan julkisten kokonaismenojen hintaindeksillä tarkemman tiedon puuttuessa. Volyymiaikasarja on muodostettu annual overlap -menetelmällä.

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Sektoritilin keskeisiä tunnuslukuja

	Yrityssektorin (S11) voittoaste, %	Yrityssektorin (S11) investointiaste, %	Kotitaloussektorin (S14) säästämisaste, %	Kotitaloussektorin (S14) investointiaste, %
2009Q1	19,2	23,2	1,4	11,3
2009Q2	24,0	25,8	2,1	11,3
2009Q3	20,1	22,7	6,7	11,9
2009Q4	29,2	23,8	6,5	10,2
2010Q1	21,9	18,4	1,8	10,7
2010Q2	27,6	21,1	0,8	12,6
2010Q3	21,8	22,4	5,2	13,9
2010Q4	33,8	22,0	6,3	11,5
2011Q1	22,8	18,2	-0,1	11,3
2011Q2	26,5	21,7	-0,2	12,6
2011Q3	21,7	23,6	1,9	14,3
2011Q4	32,0	25,2	2,9	12,0
2012Q1	20,9	19,8	-3,8	11,2
2012Q2	23,0	22,8	1,3	12,7
2012Q3	20,7	24,1	3,0	13,8
2012Q4	30,2	25,4	3,0	11,3
2013Q1	18,1	20,7	-1,1	11,0
2013Q2	21,8	22,4	1,2	12,7

Liitetaulukko 2. Sektoritilin keskeisiä tunnuslukuja (kausitasoitetuista aikasarjoista)

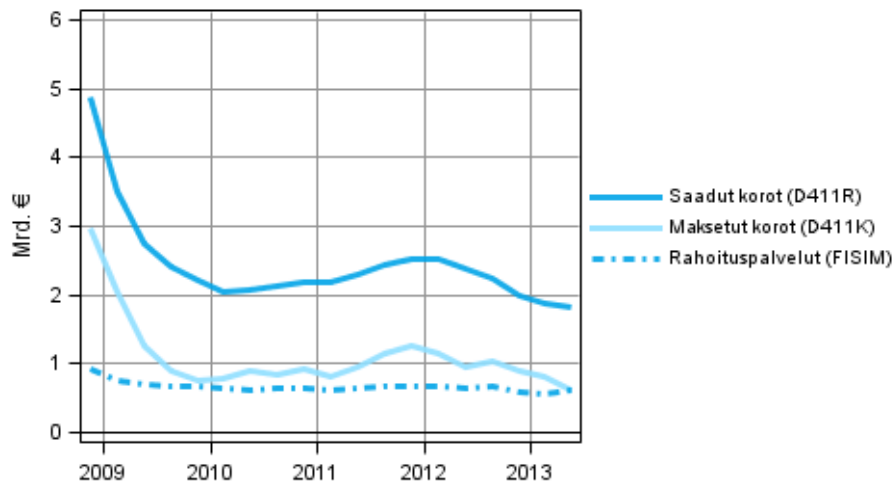
	Yrityssektorin (S11) voittoaste, %	Yrityssektorin (S11) investointiaste, %	Kotitaloussektorin (S14) säästämisaste, %	Kotitaloussektorin (S14) investointiaste, %
2009Q1	22,8	26,1	3,8	11,9
2009Q2	23,0	25,4	4,1	11,3
2009Q3	23,9	21,5	4,9	10,6
2009Q4	23,3	22,5	4,7	10,8
2010Q1	25,3	21,7	3,5	11,7
2010Q2	26,9	20,9	2,9	12,2
2010Q3	25,5	21,3	3,6	12,4
2010Q4	28,2	20,3	4,5	12,2
2011Q1	26,1	21,3	2,2	12,5
2011Q2	26,1	21,7	1,6	12,3
2011Q3	25,3	22,5	0,4	12,7
2011Q4	26,1	23,4	0,7	12,7
2012Q1	24,2	22,8	-0,9	12,4
2012Q2	22,7	23,0	3,3	12,3
2012Q3	24,3	23,0	1,1	12,3
2012Q4	24,2	23,4	1,1	12,1
2013Q1	21,6	23,7	1,4	12,3
2013Q2	21,6	22,7	3,3	12,1

Liitetaulukko 3. Kotitalouksien oikaistun käytettävissä olevan tulon volyymin kehitys

	Kotitalouksien oikaistu käytettävissä oleva tulo, mrd. euroa	Arvon muutos vuoden takaa, %	Volyyymi-indikaattori (1999=100)	Volyymin muutos vuoden takaa, %
2009Q1	29,7	5,5	122,5	2,5
2009Q2	31,4	1,2	128,6	-1,2
2009Q3	32,0	4,6	131,4	3,6
2009Q4	33,7	3,6	137,7	2,9
2010Q1	30,6	3,0	123,7	1,0
2010Q2	32,6	3,9	131,1	1,9
2010Q3	33,4	4,4	134,7	2,5
2010Q4	35,8	6,2	143,1	3,9
2011Q1	32,2	5,1	126,1	1,9
2011Q2	34,5	6,0	134,3	2,4
2011Q3	34,6	3,7	134,5	-0,2
2011Q4	36,4	1,7	140,2	-2,0
2012Q1	33,7	4,6	127,5	1,1
2012Q2	35,5	2,8	133,6	-0,5
2012Q3	35,8	3,4	134,6	0,1
2012Q4	37,5	3,0	140,5	0,2
2013Q1	34,3	1,8	127,7	0,1
2013Q2	36,4	2,6	135,4	1,3

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Rahoituslaitosten korkotuotot ja korkokulut

Tietojen tarkentuminen

Viimeisten vuosineljännesten avainlukujen tarkentuminen ensijulkaisuista

		1.julkistus (%)	Tuorein julkistus 30.9.2013 (%)	Tarkentuminen (%-yks)
Yrityssektorin (S11) voittoaste	2012Q2	24,7	23,0	-1,7
	2012Q3	22,5	20,7	-1,8
	2012Q4	32,9	30,2	-2,7
	2013Q1	20,0	18,1	-1,9
Yrityssektorin (S11) investointiaste	2012Q2	21,9	22,8	0,9
	2012Q3	22,6	24,1	1,5
	2012Q4	23,6	25,4	1,8
	2013Q1	19,5	20,7	1,2
Kotitaloussektorin (S14) säästämisaste	2012Q2	0,8	1,3	0,5
	2012Q3	1,7	3,0	1,3
	2012Q4	0,3	3,0	2,7
	2013Q1	-3,0	-1,1	1,9
Kotitaloussektorin (S14) investointiaste	2012Q2	13,6	12,7	-0,9
	2012Q3	14,2	13,8	-0,4
	2012Q4	11,8	11,3	-0,5
	2013Q1	11,1	11,0	-0,1

Laatuseloste: Sektoritilit neljännesvuosittain

1. Tilastotietojen relevanssi

Sektoritilit ovat osa kansantalouden tilinpitojärjestelmää. Kansantalouden tilinpito perustuu Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmään (EKT1995) ja sen kanssa yhdenmukaiseen maailmanlaajuiseen System of National Accounts 1993 -järjestelmään.

Sektoritilit kuvaavat kansantaloutta institutionaalisten sektoreiden näkökulmasta. Sektoreita ovat yritykset, rahoituslaitokset, julkisyhteisöt, kotitaloudet, kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt sekä ulkomaat.

Sektoritilit muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden, jossa kuvataan ensin kotimaista tavaroiden ja palveluiden tuotantotoimintaa sekä sen synnyttämiä tuloja ja niiden jakautumista. Tulonjaon jälkeen kuvataan tulojen uudelleenjakoa mm. verotuksen, sosiaaliturvamaksujen ja tulonsiirtojen kautta sektoreiden välillä. Sektoritilin loppupuolella kuvataan näiden tulojen käyttöä sekä tulojen ja menojen erotuksena muodostuvaa velkaantumista tai luotonantoa muille sektoreille.

Euroopan Keskuspankki kokoaa kansallisista sektoritileistä yhdessä rahoitustilien kanssa euroalueen sektoritilit (Euro Area Accounts), jotka ovat tärkeässä asemassa muun muassa rahapolitiikan valmistelussa. Sektoritilit sisältävät keskeistä tietoa myös muun muassa kotitalouksien tuloista ja niiden käytöstä.

Neljännesvuosittaiset sektoritilit kuvaavat kansantaloutta samoin käsittein ja määritelmin kuin vuositilinpidoon sektoritilit. Neljännesvuosittaiset sektoritilit kuitenkin perustuvat suorien lähteiden sijaan indikaattoreihin ja ovat siten arvionvaraisempia kuin vuositilinpidoon tiedot. Neljännesvuositiedot ovat myös osittain aggregoidumpia vuositilinpitoon verrattuna.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Sektoritilit muodostavat laajan, yhtenäisen kokonaisuuden, joka koostuu kunkin sektorin reaali- ja rahoitustileistä. Tämä tilasto keskittyy sektoritilien reaali- ja rahoituspuoleen. Rahoitustilinpito tilastoi sektoritilien rahoituspuolen.

Sektoritilien reaali- ja rahoituspuolet kuvaavat kunkin sektorin tuotantoa, tulonmuodostusta, tulojen jakautumista, tulojen käyttöä ja velkaantumista/luotonantoa muille sektoreille. Sektoritilien yläosa, joka kuvaa tuotantoa ja tulonmuodostusta, on yhdenmukainen toimialoittaisen neljännesvuositilinpidoon kanssa. Tuotannon ja tulonmuodostuksen jälkeen kuvataan tulojen uudelleenjakoa mm. verotuksen, sosiaaliturvamaksujen ja tulonsiirtojen kautta. Reaali- ja rahoituspuolen tulojen ja menojen erotuksena muodostuu lopulta kullekin sektorille nettoluotonanto, joka kuvaa sektorin velkaantumista muille kotimaisille sektoreille tai ulkomaille. Tämä nettoluotonanto kuvaa sektorin rahoitusaliääntä tai -yliääntä, joka näkyy sektoritilien rahoituspuolella (rahoitustilinpidoon) rahoitusvarallisuuden kasvuna tai vähenemisenä.

Neljännesvuosittaiset sektoritilit, kuten muukin kansantalouden tilinpito, ovat johdettua tilastointia. Niiden laadinta perustuu erilaisiin taloudellista kehitystä kuvaaviin tilastoihin ja lähdeaineistoihin, joita Tilastokeskus ja muut laitokset laativat.

Neljännesvuosittainen sektoritilinpito tuotetaan indikaattoreiden avulla. Tämä tarkoittaa, että sektoritilin erien kehitys arvioidaan indikaattoreilla, joiden tulee seurata mahdollisimman hyvin niitä vuositilinpidoon erä, joita indikaattoreilla yritetään arvioida. Laskennassa näiden indikaattorien kehitys täsmäytetään vuositilinpidoon lukuihin, jolloin neljännesvuosi- ja vuosisektoritilien erät ovat yhtenevät. Täsmäytys tehdään taloustoimittain yksi- tai moniulotteisella Denton-algoritmilla. Laadinnassa käytetään jonkin verran vuositilinpidoon kanssa yhteistä aineistoa, jolloin osa tiedoista on jo lähtökohtaisesti yhteneviä.

Kun aikasarjat on laskettu, ne kausitasoitetaan Tramo/Seats —menetelmällä. Taloustoimet kausitasoitetaan hieman alkuperäistä taloustoimitarkkuutta karkeammin. Kausitasoitusmenetelmä on ns. epäsuora. Tämä tarkoittaa, että taloustoimet kausitasoitetaan ensin, minkä jälkeen tasapainoerät, kuten käytävissä oleva tulo ja säästö, lasketaan näiden kausitasoitettujen aluerien avulla. Työpäiväkorjauksia kausitasoitusmallit eivät toistaiseksi sisällä. Kausitasoitettuja sarjoja ja trendisarjoja ei myöskään enää täsmäytetä tai

tasapainoteta, vaan epätasapaino taloustoimien resurssien ja käytön välillä sallitaan. Tietokantataulu sisältää alkuperäiset sarjat, kausitasoitettut aikasarjat sekä trendisarjat. [Lisätietoa kausitasoituksesta.](#)

Sektoritilit lasketaan ainoastaan käypähintaisina. Kotitalouksien oikaistulle käytettävissä olevalle tulolle on kuitenkin laskettu erilliseen liitetaulukkoon hintojen muutoksista puhdistettua kehitystä kuvaava volyyymi-indikaattori. Tämä volyyymi-indikaattori on laskettu käyttämällä Neljännesvuositilinpito-tilaston hintatietoja, joilla oikaistun käytettävissä olevan tulon komponentit on deflatoitu. Kotitalouksien käytettävissä oleva tulo on deflatoitu kotitalouksien kulutusmenojen implisiittisellä hintaindeksillä. Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen kulutukselle löytyy myös hintatieto. Menetelmällisenä puutteena julkisyhteisöjen yksilölliset kulutusmenot joudutaan deflatoimaan julkisten kokonaismenojen hintaindeksillä tarkemman tiedon puuttuessa. Volyymiaikasarja on muodostettu annual overlap -menetelmällä.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Neljännesvuosittaisten sektoritilien tiedot tarkentuvat pääosin kolmesta syystä. Ensinnäkin, laadinnassa käytettävät lähdeaineistot saattavat tarkentua tai ne saadaan käyttöön vasta ensijulkistuksen jälkeen. Toiseksi, neljännesvuosittaisten sektoritilien tiedot täsmäytetään vastaamaan aina uusimpia käytettävissä olevia vuositilinpidojen tietoja, jolloin kaikki muutokset vuositilinpidojen sektoritileillä vaikuttavat myös neljännesvuosittaisiin sektoritileihin. Kolmanneksi, neljännesvuositilinpidojen laadinnassa käytetyt täsmäytys- ja kausitasoitusmenetelmät käsittelevät koko aikasarjan yhtenä kokonaisuutena, jolloin lähdeaineiston tai vuositason muutos yhdellä neljänneksellä/vuodella tarkentaa yleensä myös sitä edeltävien neljännesten tietoja.

Suurimmat tarkentumiset tapahtuvat ensijulkistusta seuraavien 2–3 vuoden aikana, sillä vuositilinpidojen tiedot tulevat lopullisiksi noin kahden vuoden viiveellä tilastovuoden päättymisestä. Tämän jälkeen tietojen tarkentuminen on yleensä vähäistä. Neljänneksittäin tarkasteltuna suurempia revisioita syntyy toisen vuosineljänneksen julkaisussa syys–lokakuun vaihteessa, jolloin voidaan ensimmäisen kerran käyttää vuositilinpidojen tuoreimpia heinäkuun tietoja. Tarkentumisten suuruusluokka näkyy [revisiotaulukosta.](#)

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Neljännesvuosittaiset sektoritilit julkaistaan noin kolme kuukautta kunkin vuosineljänneksen päättymisen jälkeen. Tiedot ovat ennakkollisia ja niitä tarkennetaan aina uuden julkaisun yhteydessä. Tiedot täsmäytetään vastaamaan uusinta vuositilinpidojen tietoa.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Tiedot julkistetaan Tilastokeskuksen Internet-sivulla: <http://tilastokeskus.fi/til/sekn/index.html>. Lisäksi tiedot ovat saatavilla Astika —tietokannasta.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Neljännesvuosittaisten sektoritilien aikasarjat alkavat vuodesta 1999. Tiedot ovat kansainvälisesti vertailukelpoisia kaikkiin ESA95:een ja SNA93:een perustuviin kansantalouden tilinpidojen tietoihin.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tiedot ovat alkuperäisten aikasarjojen osalta yhteneviä kansantalouden tilinpidojen vuositilaston, julkisyhteisöjen tulot ja menot neljännesvuosittain -tilaston sekä neljännesvuositilinpidojen kanssa. On kuitenkin mahdollista, että eroja noin kuukautta aikaisemmin julkaistavaan neljännesvuositilinpidojen vastaavaan vuosineljänneksen julkaisuun syntyy lähdeaineistojen päivittyessä .

Kausitasoitettut aikasarjat ja trendisarjat lasketaan yksinkertaisella menettelyllä suoraan alkuperäisistä aikasarjoista eikä niitä enää täsmäytetä vuositilinpitoon tai neljännesvuositilinpitoon. Kausitasoitusmallien

mahdollisista eroista johtuen tilaston tiedot voivat näiden sarjojen osalta siten poiketa neljännesvuositilinpidoista. Koko kansantalouden aggregaatteja, kuten bruttokansantuotetta, tarkasteltaessa Neljännesvuositilinpito —tilasto tarjoaa tarkimmat tiedot kausitasoitettujen sarjojen ja trendisarjojen osalta.

Sektorien rahoitusaseman muutosta kuvaavaa nettoluotonantoa/-ottoa ei tasapainoteta rahoitustilien vastaavan käsitteen, nettorahoitustaloustoimien kanssa, vaan tilastollinen ero näiden erien välillä sallitaan.

Neljännesvuosittaiset sektoritilit ovat johdettua tilastointia, jossa yhden tiedon arviointiin käytetään monia eri lähdetilastoja. Kansantalouden tilinpito on kokonaisvaltainen ja yhtenäinen tilasto talouden kehityksestä. Tästä johtuen tilinpidoista on eroja yksittäisiin lähdetilastoihin verrattuna.

Lisätietoja

Jesse Vuorinen 09 1734 3363

Katri Soinne 09 1734 2778

Vastaava tilastojohtaja:

Leena Storgårds

skt.95@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Sektoritilit, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 2243-4976 (pdf)